

Kuran'ın Allah Katından Geldiğinin Delilleri

19culara göre, 19 mucizesine (!) inanmaksızın Kuran'a inandığını söyleyen insanlar, gerçekte Kuran'a delilsiz/temelsiz bir şekilde, yani körü körüne inanmaktadırlar.

Oysa eğer sözde 19 mucizesi olmaksızın Kuran'a inanmak mümkün olmasaydı, Allah 19 mucizesinin (!) keşfedildiği iddia edilen 1974 yılına kadar yaşamış hiçkimseden Kuran'a iman etmelerini beklemeydi. Çünkü O, hiçkimseyi gücünün üstünde bir yükü sorumlu tutmayacağını beyan etmektedir (2/286).

Aslında 19cuların Kuran'a inanmak için "mucize beklentisi" içinde olmaları, yeni bir şey değildir. Mekkeli müşrikler de Kuran'a inanmak için Muhammed peygamberden açık mucizeler istemişlerdi:

"<<Ona Rabbinden ayetler/mucizeler indirilmeli değil miydi?>> dediler." (29/50)

Allah'ın bu talebe karşı verdiği cevap şu olmuştur:

"Bizim sana, onlara okunan Kitab'ı indirmiş olmamız yeterli olmadı mı?" (29/51)

Görüldüğü gibi, Allah, müşriklerin "mucize" taleplerine karşı, Kuran'ın yeterli olduğunu beyan etmiş ve bu haliyle Kuran'ın iman etmek isteyenler için gerekli delilleri sunduğunu bildirmiştir. Elbette burada Allah'ın, **1400 yıl sonra ortaya çıkacak 19 sayısal sisteminden ötürü Mekkeli müşriklere "Kuran yeterlidir." cevabını verdiğini iddia edemeyiz.** Öyleyse şu soruyu sormamız gerekir:

Allah, Kuran'ı resulü vasıtasıyla insanlara bildirdiğinde, onlardan neye dayanarak Kuran'a iman etmelerini beklemiştir?

Şimdi, Kuran ayetlerine göre, bu soruya bir cevap bulmaya çalışalım!

1. Delil: Çelişkisizlik

“Hala Kuran’ı iyice düşünmüyorlar mı? Şayet Allah’tan başkasının katından olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulacaklardı.” (4/82)

Kuran, oldukça hacimli ve kapsamlı bir kitaptır ve Allah’ın varlığı, şirk inancının hataları, tevhidi hakikatler, ilahi vahye dayanan ancak zaman içerisinde bozulmuş çeşitli dinler, geçmişte yaşamış peygamberlerin mücadeleleri, kıyamet sahneleri, cennet ve cehennem tasvirleri, ibadetler, ahlak kuralları, aile hayatını veya sosyal ilişkileri ilgilendiren düzenlemeler, savaş hukuku, helaller ve haramlar, çeşitli tabiat olayları vb. birçok konuyu, bazen teferruata inen, bazen de farklı yönleri öne çıkaran tekrarlarla çelişkisiz ve hatasız bir biçimde anlatmaktadır.

Allah bu durumu, Kuran’ın bir insan ürünü olamayacağını delillerden biri olarak göstermektedir.

2. Delil: Muhammed’in Okuma-Yazma Bilmemesi¹

“Bundan önce bir kitaptan **okuyor** ve sağ elinle onu **yazıyor değildin**. Öyle olsaydı batılı iddia edenler şüphe ederlerdi.” (29/48)

Yukarıdaki ayetten anlaşıldığına göre, Muhammed peygamber vahiyden önce okuma-yazma bilmiyordu (veya en azından edebiyatla/şiirle ilgilenen biri değildi). Bunu müşriklerin şu sözlerinden de anlayabiliriz:

“<<**Yazdırdığı** ve sabah akşam ona **okunan** öncekilerin masallarıdır.>> dediler.” (25/5)

Tarihi veriler, Muhammed peygamber zamanında Arabistan’da şiirin oldukça yaygın ve gelişmiş olduğunu göstermektedir². Böylesi bir zamanda, **edebiyatla veya şiirle hiç ilgilenmemiş bir insanın**, şöyle bir meydan okumanın **kaynağı** olup, bunda da başarılı olabilmesi mümkün gözükmemektedir:

¹ Muhtemelen vahiyden sonra öğrenmiştir (bakınız 10/16)

² <http://www.fordham.edu/halsall/source/640hangedpoems.asp>

“Yoksa “Onu uydurdu!” mu diyorlar? De ki: <<Eğer doğru sözlü iseniz, Allah’tan başka, gücünüzün yettiği kim varsa çağırın ve onun benzeri bir sure getirin!>>” (10/38)

Bir başka Kuran ayetinde, Muhammed peygamberin bu özelliğini çok iyi bilen Mekkeli müşriklerin, bu konu üzerinde düşünmeleri istenmektedir:

“<<Bundan önce **sizin içinizde bir ömür kaldım**. Akletmez misiniz?>> de.” (10/16)

3. Delil: Muhammed Peygamberin Müjdelenmiş Oluşu³

“Bir zamanlar Meryem oğlu İsa <<Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben size, benden önceki Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelen, ismi Ahmet olan bir elçiyi müjdeleyici olarak Allah’ın elçisiyim.>> demişti.”

Mevcut İncillerde bu müjde hala yerini korumaktadır. İsa peygamber, 1.Yuhanna, 2/1’de “parakletos (teselli edici)” olarak tanıtılmaktadır ve Yuhanna 14/16’da başka bir “parakletos”un (allos parakletos) geleceği şu şekilde ifade edilmektedir:

"Size başka bir teselli edici verecek, sonsuza kadar sizinle birlikte olabilsin diye..."

İsa’dan sonra geleceği müjdelenen bu parakletosun özellikleri İncillerde şu şekilde anlatılmaktadır:

- O, bana tanıklık edecek. (Yuhanna, 15/26)
- Size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. (Yuhanna, 14/26)
- Sizi her gerçeğe yöneltecek. O, kendiliğinden konuşmayacak, yalnız işittiklerini söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. (Yuhanna, 16/13)
- O gelince dünyanın günah, doğruluk ve yargı konusundaki suçluluğunu dünyaya gösterecek. (Yuhanna, 16/8)

Görüldüğü gibi İncillerde tıpkı İsa gibi bir “parakletos”un geleceği ve İsa’nın iletmediği mesajı tekrarlayacağı açıkça haber verilmiştir.

³ Daha ayrıntılı bilgi için bakınız; [http://ucmaz.home.uludag.edu.tr/PDF/ilh/2001-10\(1\)/htmpdf/M-14.pdf](http://ucmaz.home.uludag.edu.tr/PDF/ilh/2001-10(1)/htmpdf/M-14.pdf)

4. Delil: Kuran'ın Gelecekte Haber Vermesi

“Rumlar yenildi. Yerin en yakınında... Onlar bu mağlubiyetin ardından galip geleceklerdir, birkaç yıl içinde!” (30/2-4)

Bu ayet, Rumların yenilgilerinin ardından birkaç yıl içinde galip geleceklerini önceden haber vermektedir. Tarihi verilere baktığımızda, Kuran'da yer alan bu haberin aynen gerçekleşmiş olduğu açıkça görülmektedir⁴. Buna göre, Rumların hükümdarı Heraclius (610-641) zamanında; Persler 613 yılında Şam ve Antakya'yı, 614 yılında Kudüs'ü, 614-615 yıllarında Anadolu'nun büyük bir kısmını, 618-619 yıllarında da Mısır'ı ele geçirmiş ve büyük bir başarı kazanmıştır. Rumların karşı saldırısı ise 3 yıl sonra başlamış (622) ve 9 yıl sonra (628) Pers kralı Chosroes II'nin devrilmesi ve Perslerin yenilgiyi kabullenmesiyle kesin bir zafere ulaşmıştır.

5. Delil: Muhammed'in Samimiyeti

Ülkemizdeki bazı ateistler Muhammed'in maddi menfaatleri için bir mücadele başlattığını öne sürmektedirler. Oysa aslında Muhammed'in mücadelesindeki samimiyeti ve bu mücadelenin menfaat temelli olamayacağını en iyi anlaması gerekenler bu kesimden insanlardır. Zira, bugün nasıl ki ülkemizdeki bazı ateistler, içinde yaşadıkları toplumun yanlış gördükleri inançlarına karşı, hayatlarını riske atarak, oldukça zorlu bir mücadelenin içerisine giriyorlarsa ve bunu yaparken de maddi bir menfaat elde etmeyi değil doğru olduğuna inandıkları fikirleri yaymayı hedefliyorlarsa; aynı şekilde Muhammed peygamber de, 1400 yıl önce, Arabistan coğrafyasında, geleneklerine sıkı sıkıya bağlı, oldukça bağınaz ve muhafazakar olan bir toplumun yerleşik inançlarına karşı çıkarken, bu zorlu süreçte davasına gönülden inanmış olmalıdır.

Muhammed peygamberin davasındaki samimiyetini ve inanmışlığını, doğup-büyüdüğü yurdundan kaçmak zorunda kalmışken ve ölüm tehlikesi altındayken açıkça görmek mümkündür:

“O vakit, inkar eden kimseler onu, ikinin ikincisi olarak çıkarmıştı. Hani o ikisi mağaradaydı; arkadaşına “Üzülme, Allah bizimle!” diyordu.” (9/40)

⁴ http://www.tulane.edu/~august/H303/chronologies/Byzantine_Dark_Age.htm